

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

28_η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Hueīς

Η ΜΕΙΣ ἐσαρώσαμε τὶς περσικὲς ὁρδὲς στὸν Μαραθῶνα καὶ στὴν Σαλαμίνα. Ἡμεῖς ἐκτίσαμε Παρθενῶνες. Ἡμεῖς ἀνεδείξαμε τὸν Σωκράτη. Ἡμεῖς ἐλατρεύσαμε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἀθηνᾶ. Ἡμεῖς ἐφέραμε στὴν Ἐφτάλοφη τὸ σπαθὶ τῶν Ἑλλήιων. Ἡμεῖς ἀνεβῆκαμε στὸν Παρνασσὸν καὶ ἐπροσκυνήσαμε τὸν Γολγοθᾶ. Ἡμεῖς, ποὺ ἔξήσαμε περισσό τερο στὸν χερόνο καὶ ὀλιγάτερο στὸν χῶρο, ἐδημιουργήσαμε ἀξεπέραστο Πολιτισμό. Ἡμεῖς ὁρκισθήκαμε «Ἐλευθερία ἡ θάνατος». Ἡμεῖς ἀπαντήσαμε τὴν αὐγὴ τῆς 28 Οκτωβρίου 1940 «OXI».

Tò «OXI»

Ο «OXI», ποὺ ἔγινε ὁ ἐθνικός μας ὄρκος. Τὸ «OXI», ποὺ ἐπέρασε βαθειὰ στὴν ψυχὴ μας καὶ μετεβλήθη σὲ πρωτογενὲς στοιχεῖο τῆς ὑπάρξεώς μας. Τὸ «OXI», ποὺ κατευθύνει τὴν ἴστορική μας συνείδησιν. Τὸ «OXI», ποὺ ἐγράψαμε μὲ αἷμα καὶ θυσίες στὴν ράγιν

τῆς Πίιδου. Τὸ «OXI», τῆς περιλάμπου 2 Όκτωβρίου 1940, ποὺ ἐγέννησε τὰ πρῶτα οἰγη τῆς ἑλπίδος ἐναντίον τοῦ ἀητιήτου "Αξονος· καὶ ὕψωσε κι' ἐδόξασε ἔνα θαυματουργὸ καὶ ἀλύγιστο Λαό.

·H ἀποθέωσις

Ο ΛΗ ή λεβεντιά καὶ ή ὁμορφιά καὶ ή δραματική οὐσία τῆς Ἑλλάδος εὑροίσκεται συμπυκνιωμένη στὸ σύμβολο τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940. Δὲν ἀντιλάλησε τότε μόνο ή ἐγερτήσιμη φωιή, ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὰ βάθη τοιῶν χιλιάδων χρόνων, διὰ νὰ ἀναστήσῃ τοὺς γονατισμένους λαούς. Δὲν ἦταν μόνο μία ἐθνικὴ ὥρα, ποὺ ἐκάλπαζε πρὸς συνάντησίν μας διανὰ μᾶς κρατήσῃ "Ἑλληνες καὶ ἄνδρες, ἥρωες καὶ ἀνθρώπους. Δὲν ἦταν μόνο μία θαυμασιὴ ιστὶ φιλικὴ μοῖρα, μέσα στὶς τόσες ἄλλες "Ἡταν ή ἀποθέωσις τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς Καὶ η ἀτομέωσις τῆς ἐθνικῆς μας ἐνότητος.

Οἱ μεγάλες ἐθνικές μας στιγμές. Οἱ γνήσιες ἑλληνικὲς ώρες. Σ' αὐτές, ποὺ ἀφοῦ ἐδύδασμε στὶς χιλιετίες τοὺς λαοὺς πῶς νὰ ζοῦνται, ἔμαθαν καὶ πῶς νὰ ἀπομνήσουν.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ταῦ Σεβ. Μπιούκολ(ίου) Καρδιούσας κ. κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«'Ηρώτησαν αύτόν... ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν
ὅτι φόβω μεγάλω συνείχοντο»
(Λουκ. 8,37)

ἥρωτησαν αὐτὸν ἄπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβω μεγάλω συνείχοντο » Καὶ ὅλο τὸ πλῆθος τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν συνέστησαν εἰς τὸν Κύριον νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν τόπο τους διότι πολὺ αόβι τεῦς γέμισαν τὴν ψυχὴν τὰ ἔργα τούς.

τούς ἀνευ ἡθικῶν ἀρχῶν Διότι εἶναι ἀνθρωποι ἀδεστάκτοι καὶ σκληροί. Τι πᾶν γι' αὐτούς εἶναι τι συμφέσον, ἡ διασκέδαση ἡ τέωψις, ἡ ἡδονή, αἱ ποτέδοις εἰδους ἀπολαύνει. Χαριν δὲν εἶναι εἶναι ἵκανοι τοι γιὰ κάθε εἰδους ἀποτη, ἀτιμία, κλοπή, διάρρηξη, καὶ ληπτεία μετά φ

Τά ΐδια συμβαίνουν καὶ λους καὶ φεύγουν. "Η τούστοις καιοούς μας. "Ολοι διαβάλλουν καὶ διαλύεται νουνεχεῖς καὶ μὴ ἄμεμπτοι τὸ σπιτικό τους. "Ἔχει καὶ μή, φοβιύμεθα τοὺς ἡ- πολλούς τέτοιους χυδαίους θικῶς δαιμονισμένους ἀν- ή ζωή. Δικαιολογημένοι θρώπους. Τους ἀνθρώπους λοιπὸν ὁ φόρβος ἐναντίων

τούτων τῶν κακοποιῶν
Μὰ τὸ περίεργο εἶναι, ὅτι
τὴν ἥδια ἀποστροφή, τὸ
ἥδιο φόβο αἰσθάνονται πο-
λοὶ καὶ ἀτέναντι τῶν ἡθ-
κῶν φρονίμων ἀνθρώπων
Πρὶν καιρὸ δένας ἀξιωματί-
κός θελησε νά κάνη σύζυ-
γο του μιά ἔξοχως σενν-
καὶ ἀμεμπτη γεάνιδα· Ρώ-
τησε δέναν συνάδελφο το-
γιὰ νά μάθη πώς βισκε-
τὴν σκέψη του. Καὶ τοῦ
τοις ἀμέσως τοῦ ἀπαντᾶ
«Φίλε μου, φύγε μακρύρο-
Εἶναι μιά εύσεβής καὶ ὅ-
μεμπτη νέα. Θά σὲ κάνει
δυστυχῆ μὲ τὶς ἡθικές ἀρ-
χές της.» Καὶ ὁ κοκορός
μυαλος ἐκεῖνος φεύγει καὶ
ἀκόμα φεύγει σάν γιά να
γλυτώσῃ ἀπό κάποια λά-
μια. Σάν νά τοῦ εἶπε δη-
λαδή ὅτι κινδυνεύει νά πε-
σῃ σὲ βόθρο ἡθικῆς χυ-
δαιότητος καὶ ἀκαθαρσίας.
Σάν τοὺς Γαδαρηνούς καὶ
στοὺς καιρούς οἱ ἀνθρω-
ποι φοβοῦνται καὶ τοὺς επι-
πικινδύνους καὶ τοὺς ἀψύ-
γους ἀνθρώπους. Οἱ πρό-
τοι προκαλοῦν φόβο ἔξ-
τίας τοῦ κακοῦ, ποὺ εί-
ναι, ίκανοι νά κάνουν. Οἱ
δεύτεροι προκαλοῦν φόβο-
διότι μὲ τὴν ἄψιγη συμπ-
ριφορά τους ὑπενθυμίζουν
τὸ προδομένο ἡθικό καθη-
κον. Καλοῦν εἰς ἐπίγνωσ-
τῆς ἡθικῆς ἀκαταστασία
καὶ τὴν διόρθωση. Τοῦτο
βέβαιο δὲν τους εύχαρι-
στεῖ, διότι τοὺς στερεῖ σ-
πὸ τὶς χονδροειδεῖς καὶ
ὅμεσες ἀπολαύσεις, πα-
ύποσχεται καὶ προσφέρει
ἡ κάθε εἰδους ἡθική πα-
τούτων τῶν κακοποιῶν

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1971

**ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ.'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 960
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.**

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ δριθ. 337

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

ΤΗΝ Π ΡΑΣΜΕΝΗ Κυριακή ἑωρτάσθη μὲ ἐπιβλη-
τικότητα καὶ μεγαλοπρέπεια στὸν Πολύγυρο ἢ 59η
ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως ἐκ τοῦ
τουρκικοῦ ζυγοῦ. Παραλλήλως ἔλαβαν χώρα καὶ οἱ
έκδηλώσεις διὰ τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα, στὰ πλαί-
σια τῆς 150ετήριδος ἀπὸ τῆς μεγάλης Ἐθνικῆς μας
Παλιγγενεσίας.

‘Η πόλις ἔπλεε στὰ γαλανόλευκα χρώματα. Στὸ μητροπολιτικὸ μας ναό, χοροστατοῦντος τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου μας κ.κ. Συνεσίου, ἐτελέσθη διοξολογία, ἔξεφώνησε δὲ τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας δικηγόρος Θεοχάρης Σιωζος (θά δημοσιευθῇ στὰ προσεχῆ φύλλα).

Ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη μνημόσυνο στὸν τάφο τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Εἰρηναίου. Καὶ μετὰ ταῦτα παρέλασις στὸν χῶρο τοῦ Ἡρώου. Ὁ Πολύγυρος ἔζησε στιγμὲς ἐνιόνων πατριωτικῶν ἔξαρσεων καὶ συνκινήσεων. Ἡντλησε δὲ ἀπὸ τίς πολλὲς καὶ μεγάλες θυσίες τοῦ παρελθόντος διδάγματα καὶ δύναμιν διὰ μία ἐθνωπρεψῆ καὶ παραγωγικῆ πορείᾳ μέσα στὸ χρόνο.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ἐπεσκέφθη ὁ ἀντιπρόδεδρος τῶν Ἡ-
νωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Σπύρος "Αγ-
κνιου. Ἐδῶ, στὴ γῇ τῶν πατέων του, ἐπεφύλάχθη
στὸν ἐπιφυνῆ φιλοξενούμενο ἐνθουσιώδης καὶ ἐγκάρ-
διος ύποδοχή.

‘Η ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ὅμηρος ἀπειλεῖται σταθμὸν διὰ τὸ ‘Ελληνικόν’ εἰς θνοῦς. Ἀνεθέρμανε καὶ ἀνεζωγόνησε τοὺς βαθυτάτους δεσμοὺς φιλίας καὶ συμμαχίας, ποὺ συνδέουν τὴν Ἀλάδα μὲ τὴν μεγάλη ὑπερατλαντική Δημοκρατία καὶ τοὺς ὅποιους ἔσφυρηλάτησαν κοινοὶ ἀγῶνες διὰ κοινὰ Ἰδεώδη.

Ἐπὶ πλέον Ὅμηρος ἀποστομωτικὴ ἀπάντησις διὰ τοὺς νοσταλγούς τῆς προσποιιλιανῆς ἐποχῆς, ποὺ ἥλπιζαν ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θὰ διέκοπτε τὴν στρατιωτικὴν πρόσ τὴν Χώρα μας βοήθεια διὰ νὰ ἀσκήσῃ ἔτσι πίεσιν ἐπὶ τῆς ἀληγονικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου διαλύει καὶ τὴν τελευταία ἐλπίδα τῶν συγχρόνων σοφιστῶν καὶ τῶν οἰωνδήποτε «ψευδοαντιστασιακῶν».

ТО ПРОТОКОЛ

Ο ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ διακρίνεται διά τὴν εύγένεια τῶν ἡθῶν του. Γνωρίζει νὰ τιμᾶ κάθε δημόσιο λειτουργό καὶ κάθε δημόσιο ἄνδρα.

Δι αύτὸν καὶ ἐδοκίμασε δυσαοέσκεια, ὅταν εἶδε τὴν περασμένη Κυριακὴ στὸν χῶρο τοῦ Ἡγάων, νὰ παρεμβάλῃ ωνταὶ μεταξὺ τῶν ἐπισήμων ἄνθρωποι, ποὺ δὲν ἔχουν καμμίσι ἐτίσημο ἰδιότητα' καὶ ποὺ δὲν θὰ ἐπρεπε νὰ εὑρεθοῦν ἐκεῖ.

Ἐλπίζουμε δτι παρομο α παχεξήγησις δὲν θά ἐ-
παναληφθῇ στὸ μέλλον. Τὸ πρωτόκαλλο πρέπει νὰ
τηρῆται.

